



# ยี่สิบสี่กัณยา- มหิตลานุสรณ์

● จากฟ้ามาดับร้อน  
โลกขึ้นเขินยิ่งฝน  
เสียดสะเพื่อปวงชน  
ไอ้พระราชชนกเพียง

มหิตล  
หล่อเลี้ยง  
ทั้งชาติ  
ชนกแก้วไพทสยาม

● บึงคมค้ออุบลสิริวาท

ต่างรูปเทียนผลามาศพิลาศวาท

แต่พระราชบิดาล้ำ เลิศล้ำฉาย

รำลึกหมายมิ่งมหามหิตล

พญาโศกโศขหวานกำสรดสัง

เหมือนฝนหลังสังฟ้าสุราหม่น

เห็นชะเขยิบเจียบสลัวทั่วมณฑล

กัณยานยี่สิบสี่วิโชคยาม

คองฟ้ามอบมหิตลาโลมหล้าเลื่อง

ชูชาติเฟื่องด้วยพระคุณบุญสยาม

กิจการแพทย์การศึกษาสง่างาม

เกิดพระนามโชติช่วง ณ ควงใจ

ไอ้สงขลานครินทร์ปิ่นนุสรณ์

สถาพรบรรชัญญ์วันตรีสมย์

เพียงพระกายสลายแล้วแนวาลัย

พระเกียรติไกรคงอยู่คู่ฟ้าดิน

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า คณาจารย์ ข้าราชการ

และนักศึกษา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

(นายประพนธ์ เรืองณรงค์ ไร่พันธ์)